

1. עירובין מ, ב
תן חלק לשבעה וגם לשמונה, רבי אליעזר אומר: שבעה - אלו שבעה ימי בראשית, שמונה - אלו שמונה ימי מילה.

2. מהר"ל, נר מצווה, עמ' כג
לא היה בו להדליק אלא יום אחד ונעשה נס להדליק בו ח' ימים, כי אלו ח' ימים שנעשה נס באור, דבר זה בא ממעלת קודש הקדשים ששם לא שלטו היונים במעלתו שיש לו, והוא הצנע של כהן גדול. ולכך הדליקו בו ח' ימים, כי קודש קדשים הוא אחר שבעה וזהו השמיני. ולמה קודש הקדשים אחר שבעה, כי הנהגת עולם הטבע הוא תחת מספר ז', כי בז' ימים נברא העולם הזה הטבעי, ולפיכך מה שאחר הטבע הוא תחת מספר שמונה, שמונה הוא אחר ז' ימי הטבע. ולכך המילה שהיא על הטבע, שהרי לפי הטבע האדם נולד ערל, וזה מפני כי הטבע נותן שיהיה ערל, והמילה הוא על הטבע, ולכך המילה ביום הח'. ומפני שכל דבר שהוא קדוש והוא נבדל מן הטבע שהיא גשמית חמרית, ולכך קודש הקדשים שהוא נבדל לגמרי הוא גם כן אחר הטבע:

3. שבת לא, א
אמר ריש לקיש: מאי דכתיב והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת וגו' - אמונת - זה סדר זרעים, עתיך - זה סדר מועד, חסן - זה סדר נשים, ישועות - זה סדר נזיקין, חכמת - זה סדר קדשים, ודעת - זה סדר טהורות. ואפילו הכי יראת ה' היא אוצרו.

תוספות
אמונת זה סדר זרעים. מפרש זירושלמי שמאמין בחי העולמים וזרעו:

4. רמב"ם, הלכות תשובה ב, א
אי זו היא תשובה גמורה? זה שבא לידו דבר שעבר בו, ואפשר בידו לעשותו, ופרש ולא עשה מפני התשובה, לא מיראה ולא מכשלון כח. כיצד, הרי שבא על אשה בעברה, ולאחר זמן נתיחד עמה והוא עומד באהבתו בה ובכח גופו, ובמדינה שעבר בה, ופרש ולא עבר, זה הוא בעל תשובה גמורה. הוא ששלמה אומר "וְנִזְכָּר אֶת בּוֹרְאָיִךְ בְּיָמֵי בְּחֹרְתֶיךָ" (קהלת יב, א).
ואם לא שב אלא בימי זקנותו ובעת שאי אפשר לו לעשות מה שהיה עושה, אף על פי שאינה תשובה מעולה, מועלת היא לו, ובעל תשובה הוא. אפלו עבר כל ימיו ועשה תשובה ביום מיתתו ומת בתשובתו, כל עונותיו נמחלין, שנאמר "עַד אֲשֶׁר לֹא תִחַשֵּׁף הַשֶּׁמֶשׁ" (שם יב, ב) שהוא יום המיתה. מכלל שאם זכר בוראו ושב קודם שימות נסלח לו.

5. מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק ג
רבי דוסתאי ברבי ינאי אומר אם בכרת וזרעת ברביעה ראשונה שוב ולך וזרע ברביעה שנייה שמא ירד ברד לעולם וילכדו ראשונים ויתקיימו אחרונים כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה או שניהם נתקיימו בידך והם שניהם כאחת טובים שנאמר בבוקר זרע וזרעך ולערב אל תנח ירך [וגו'] (קהלת י"א ו'). אם בכרת וזרעת ברביעה ראשונה ושניה שוב לך וזרע ברביעה שלישית שמא יבא שדפון לעולם וישדפו ראשונות ויתקיימו אחרונות כי אינך יודע איזה יכשר הזה או זה או שניהם כאחד טובים שנאמר בבקר זרע את זרעך וגו' (שם): רבי ישמעאל אומר אם למדת תורה בילדותך אל תאמר איני לומד בזקנותי אלא למוד תורה כי אינך יודע איזה יכשר. אם למדת תורה בשעת העושר אל תשב לך בשעת העוני. אם למדת תורה בשעת שביעה אל תשב לך בשעת רעבה. אם למדת תורה בשעת הריוח אל תשב לך בשעת הדחק לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוח שנאמר בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ירך (שם): רבי עקיבא אומר [אם] למדת תורה בילדותך למוד תורה בזקנותך אל תאמר איני למד תורה בזקנותי כי אינך יודע איזה יכשר אם שניהם יתקיימו בידך או שניהם כאחת טובים שנאמר בבקר זרע את זרעך (שם): רבי מאיר אומר אם למדת מרב אחד אל תאמר דיי אלא לך אצל חכם [אחר] ולמוד תורה ואל תלך אצל הכל אלא למי שהוא קרוב לך מתחלה שנאמר שתה מים מבורך ונוזלים מתוך בארך (משלי ה' ט"ו):

6. קהלת רבה (וילנא) פרשה יב
ר' שמואל בר נחמני בשם ר' אבדימי דחיפם לכהן חבר שמסר לכהן עם הארץ ככר של תרומה טהורה ואמר לו ראה שאני טהור ובייתי טהור וכלי טהורים וככר זו שאני נותן לך טהורה היא אם אתה מחזירה לי כדרך שנתתה לך מוטב, ואם לאו הריני שורפה לפניך, כך אמר הקדוש ברוך הוא לאדם זה ראה שאני טהור, ומעוני טהור ושמשי טהורים ונשמה שאני נותן לך טהורה היא אם אתה נותנה לי כשאני נותנה לך מוטב ואם לאו אני שורפה בפניך.